

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 2. Elementorum terræ & aquæ consortium mirè artificiosum, & vtile.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

ter, tāquam muta animalia, nōrunt, in his cor-
rumpuntur. Hinc mala existit musica, quia
ipsi sunt mala, & non ritē composita instru-
menta; licet Deus sit bonus citharœdus; &
adè bonus, vt etiam, ad suam justitiam o-
ftendendam, in his ipsis *vasis iræ*, rectē lau-
dabiliterque diuinæ artem exerceat sapien-
tiæ. Bene enim sonat justitia Numinis, licet
malè resonet hominis impatientia. Sic con-
tra punctum canitur. Quòd si verò iam ho-
mines ipsos ludentes consideremus, canunt
quidam benè, quia boni; malè alij, quia ma-
li; tametsi præstantissima non illis modò,
sed istis etiam instrumenta suppeditentur.
Neque dubium est, exceptis prauis homi-
nibus, optima esse omnia totius Mundi in-
strumenta, in quibus omnibus, & David, &
tres pueri, & alij Sancti Numen laudaue-
runt.

§. II.

*Elementorum terra & aquæ consortium mirè
artificiosum, & utile.*

Inter hæc instrumenta, est tertia sublu-
naris Mundi pars, *aqua*; & quarta *tellus*: quæ
duæ partes, mirabili prouidentia, inter se,
loci viciniâ, & elementi vtriusq; mixturâ,
cohærent. Hoc coñubio omnia gignuntur,

quæ necessaria sunt, ad vitam hominis sustentandam. Aridus & sterilis puluis esset terra, sicco cineri similis, nec frugis, nec ponderis quidquam ferre posset, farinæ instar, ponderi cedens, si humectata non coalesceret. Aqua igitur eam humectat, estque ei in

Philo in Cosmop. glutinum, ut ait Philo. Qui, alio loco, id etiā inter admirabilia ponit, his verbis: *Nonne prodigiosum videtur, id, quod dissolubile est, contineri à dissolutio, videlicet terram ab aqua?*

Idem lib. de plan- tat. Noë. Nec contineri tantum, sed & fructiferum fieri, scilicet, qui facit magna, & inscrutabilia, & mirabilia absq; numero, ille etiam dat plu- niam super faciem terræ, & irrigat aquis uni- uersa. Hoc beneficium ab aquis terra, &, per terram, accipiunt mortales. Sed & vicissim terra aquas, & per has, mortales omnes, be- neficio afficit, non solum dum eas sustinet; sed etiam quia aquæ, per canales terræ, lim- pidissimè percolantur, extractaq; falsedine ex adustis exhalationibus commixtis nata, fiunt dulces, atque potabiles, & idoneæ ad germina, sine morsu, aut vredine, nutriēda-

Arnob. Fuere, qui cunctorum originem esse dicерent, **li. 2. contr.** ignem & aquam, apud Arnobium. In diuinis **Gent.** legimus: *Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, & volatile super terræ,* **Gen. 2.** **20.** *sub*

sub firmamento cali. Creauitq; Deus certe gran-
dia, & omnem animam viuentem atque mota-
bilem, quam produxerant aquæ in species suas,
& omne volatile, secundum genus suum. Quo
loco, per reptile, pisces intelliguntur, qui pe-
dibus destituti, quasi repunt. Estq; in mari-
tata varietas, vt exprimat omne genus ter-
restrium bestiarum: tanta ad facilē conue-
ctionem opportunitas, vt, Theodosio teste,
vnus nauis onera vix aliquot millibus jumēto-
rum vehi possent. Quanquam neq; fluuij sunt
nauium impatientes; quorum nonnulli au-
rum arenis miscent. Itaq; si esurimus, alit
nos aqua piscibus; potum præbet, si sitimus,
Quin & si aurum, si margaritas querimus,
in illa reperimus. Si iter facturi sumus, ve-
hit nos; & si quid est lutulentum, valet ad
fordes abluendas; si quid intutum, ad ciui-
tates munienda, distinguendásq; regiones,
intercurrit. Neq; hortos quidquam magis
animat, quam aquæ, in omnes delicias hinc
de petra, inde de mensa, alibi de concha, vel
de statua, salacissimè salientes. Quod si quis
ægrotet, vel acidulas habet, vel thermas,
quibus restauretur. Quocirca, vt puteum.
quondam Patriarcha abundantiam, ita nos
omnes aquas beneficiorum diuinorum ab-

Theod.
ser. 2. de
proud.
sub finē.

Gé. 26. 33.

I 3 undan-

undantiam possumus appellare. De quarum vtilitatibus ac laude prolixè agit Petrus Damiani, Vitruvius, & Lælius Bisciola. Illud prodigijs loco haberetur, nisi quotidiana experientia in contemptum veniret; quòd aqua aëre multò grauior, tamen supra aëre ascendat, & in sublimi suspensa feratur, vicitetque, plumæ aut lanæ instar. Quam ob

Iob. 26.8. cauissam à Iob Deus laudatur, tanquam ille sapientissimus artifex. *Qui ligat aquas in nubibus suis: ut non erumpant pariter deorsum.* Vbi mihi videtur Iob nubes non tantum considerasse, tanquam fœcundas pluviariū matres; sed etiam, vt quædam picturata, & auro re lucentia tapetia, veláque soli op pansa, ad optatam hominibus extra teataversantibus umbram injiciendam: quod vix magnis sumptibus, in theatro Romano, legimus impetratum.

§. III.

Aquarum estimatio apud Romanos.

Ob has aquarum vtilitates, vel necessitates, vel jucunditates, nulli mortales sumptui, nulli labori parcunt, vt in urbes, vicinias, domosue suas deriuentur. Hinc tanta, per aqueductus, Romæ olim, aquarum vberas influebat, vt, per urbem atque cloacas

Strabo.
lib. 15.

cop